

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 354/2018
20.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., кога заступа пуномоћник Биљана Милидраговић, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 8 У 1038/18 од 10.07.2018. године, са противним странкама Министарством правде Републике Србије и ББ из ..., ..., у предмету конкурса за именовање јавног бележника, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства правде Републике Србије број 740-07-01843/14-22 од 26.12.2017. године, којим је за јавног бележника за подручје Другог основног суда у Београду, Градску општину Вождовац, именован ББ почев од 01.08.2014. године.

Подносилац у захтеву за преиспитивање побијане пресуде и поднеску од 04.12.2018. године, поднетим због повреде закона и повреде правила поступка, као и у тужби, наводи да је тужени орган донео оспорено решење у извршењу пресуде Управног суда и да у поновном поступку није поступио по налогу суда, јер није спровео нови поступак избора већ је донео исто решење на основу истог чињеничног стања, с тим да је навео пропис на основу кога је овлашћен да ову управну ствар реши по слободној оцени и допунио образложење. Сматра да тужени орган није донео оспорено решење на основу слободне оцене прописане законом, јер је Управни суд правилно навео чињенично стање и критеријуме на основу којих је формирана ранг листа кандидата за јавне бележнике, али је при том пропустио да се недвосмислено изјасни о законитости решења донетог на основу чињеничног стања утврђеног у незаконито спроведеном поступку уз примену критеријума за оцену кандидата који нису законом прописани. Указује на то, да је оспорено решење конститутиван управни акт са повратним дејством заснован на чињеницама које немају упориште у закону због чега је побијана пресуда донета на штету тужиоца. Истиче да су побијаном пресудом повређени право на суђење у разумном року, правично суђење и начела правне

сигурности, равноправности учесника на конкурс, једнакости грађана пред законом, заштите права грађана и заштите јавног интереса прописана Закона о општем управном поступку, као и да је дошло до повреде Уставом и Конвенцијом зајемчених права и слобода. Наводи да је тужени орган приликом избора кандидата користио нумерички критеријум, односно, формирао нумерички вредновану опадајућу ранг листу кандидата, иако нумерички критеријум не постоји, те по њему кандидати нису могли ни да буду вредновани, а ни он, као такав, није могао да буде предмет оспоравања ни пре, ни током спровођења конкурса. Сматра да је "општи утисак" Конкурсне комисије био претежни критеријум, због чега су прекршени не само чланови закона и Устава, већ општа начела морала и јавног поретка. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, тако што ће тужбу уважити, поништити решење Министарства правде Републике Србије од 26.12.2017. године и предмет вратити туженом органу на поновно одлучивање, а туженом органу наложити да понови поступак именовања по конкурс за именовање јавних бележника ради попуњавања првих 100 јавнобележничких места. Тражи накнаду трошкова поступка у износу од 72.000,00 динара.

Противна странка Министарство правде Републике Србије је, у одговору на захтев, остала код разлога из одговора на тужбу и предложила да суд одбије захтев, као неоснован.

Противна странка ББ из ... није доставио одговор на захтев, иако му је захтев уредно достављен на одговор, према повратници у списима предмета.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, оспореним решењем, донетим у поновном поступку, у извршењу пресуде Управног суда, није повређен закон на штету тужиоца, јер је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање и без повреда правила поступка од утицаја на другачије решење ове управне ствари правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге које, као довољне и у свему на закону засноване, прихвата и суд. Ово стога што је у поновном поступку, спроведеном у свему сагласно одредбама члана 69. став 2. Закона о управним споровима, донето оспорено решење од 26.12.2017. године којим је ББ именован за јавног бележника за подручје Другог основног суда у Београду, Градску општину Вождовац, почев од 01.08.2014. године, на основу укупно постигнутих резултата на јавном конкурс за именовање јавног бележника, применом овлашћења из члана 27. у вези члана 29. став 4. Закона о јавном бележничтву.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о управним споровима прописано је да када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет). Према ставу 2. истог члана Закона, ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други,

надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Оцењујући законитост побијане пресуде у смислу цитираних одредаба члана 69. Закона о управним споровима, Врховни касациони суд налази да је правилна и на закону заснована, а да је Управни суд у побијаној пресуди дао довољне разлоге за своју одлуку, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога што је правилна оцена из побијане пресуде да је оспорено решење донето без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права, јер је тужени орган у поновном поступку у потпуности поступио у складу са примедбама из пресуде Управног суда 19 У 11357/14 од 08.12.2017. године и отклонио повреде правила поступка у погледу недостатака образложења поништеног решења на које му је суд указао, и то на начин предвиђен одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима. У оспореном решењу је наведен пропис на основу кога је његов доносилац био овлашћен да ову управну ствар реши по слободној оцени и јасно су изложени разлози којима се руководио при доношењу решења. Узети су у обзир и детаљно вредновани сви критеријуми прописани одредбом члана 29. став 4. Закона о јавном бележничтву ("Службени гласник РС" 31/11... 55/14) на основу којих је кандидат ББ поново именован за јавног бележника.

Оспорено решење је донето на основу овлашћења прописаног одредбом члана 27. став 1. у вези са чланом 29. Закона о јавном бележничтву, по слободној оцени, у границама овлашћења и у складу са циљем у коме је овлашћење дато – да за јавног бележника буде именовано лице које у потпуности испуњава све критеријуме прописане законом с обзиром на јавна овлашћења која ће обављати, што не значи да те критеријуме нису испуњавали тужилац и други кандидати. Правилно је, и по налажењу овог суда, оспореним решењем донетим у поновном поступку утврђен дан именовања јавног бележника ББ, 01.08.2014. године, сагласно одредби члана 69. став 1. Закона о управним споровима, јер се поништавањем претходног решења туженог поступак о именовању враћа у стање у коме се налазио пре него што је поништени акт донет, дакле у стање када је поништеним решењем наступило и правно и фактичко дејство именовања јавног бележника ББ.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе захтева, па је констатовао да су истоветни тужбеним наводима који су у побијаној пресуди детаљно размотрени и правилно оцењени као неосновани. Следом наведеног, Врховни касациони суд се није упуштао у поновну оцену изнетих навода. Према пракси Европског суда за људска права, обавеза образложења судске одлуке не значи да се у одлуци морају дати одговори на све изнете аргументе (Van de Hurk против Холандије, од 19. априла 1994. године, став 61.). То нарочито важи за образложења одлука судова правног лека у којима су прихваћени разлози изнети у одлукама нижестепених судова.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 74/13) који се сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 20.12.2018. године, Узп 354/2018

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић